

רע"פ 7714/23 - מוטי אנגור נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 7714/23

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: מוטי אנגור

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט
המחוזי בחיפה ב-עפ"ת 20547-06-23 מיום
10.9.2023 שניתן על ידי השופט מ' דאוד

בשם המבקש: עו"ד ניר בוכמן

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (השופט מ' דאוד) ב-עפ"ת 20547-06-23 מיום 10.9.2023, במסגרתו התקבל ערעור המשיבה על החלטותיו של בית משפט השלום לתעבורה בחדרה (השופטת ס' דבורי) ב-המ"ש 206-04-23 ו-המ"ש 211-04-23 מהימים 1.5.2023 ו-3.5.2023, בהתאמה.

2. המבקש עוכב ביום 10.2.2019 על ידי שוטר בגין ביצוע עבירות תנועה, ולחובתו נרשמו שלושה דוחות: דוח על נהיגה ברכב שרישיונו פקע לתקופה העולה על שנה, בניגוד לסעיף 2 לפקודת התעבורה [נוסח חדש]; דוח על אחיזה או שימוש בטלפון שלא באמצעות דיבורית בעת נהיגה ברכב, בניגוד לתקנה 28(ב)(1)(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: תקנות התעבורה); ודוח בגין נהיגה ברכב ללא חגירת חגורת בטיחות, בניגוד לתקנה 83(א) לתקנות התעבורה.

3. המבקש הגיש בקשות להארכת מועד להישפט, בטענה כי הדוחות ניתנו לו בניגוד להנחיית מדור תעבורה באגף התנועה הארצי של משטרת ישראל 8/11 "רישום של יותר מדו"ח אחד כלפי המשתמשים בדרך" (29.3.2011) לפיה, "במקרה שעבר המשתמש בדרך מס' עבירות ככלל, ירשם דו"ח אחד על העבירה החמורה ביותר" [ההדגשות במקור -י' א'].

4. בית משפט השלום לתעבורה, לאחר ששקל את טענות הצדדים, קיבל את הבקשות להארכת מועד להישפט. צוין, כי אמנם עולה מעמדת המשיבה כי במועד ביצוע העבירות היה בתוקף נוהל המתיר רישום של יותר משני דוחות בגין אירוע יחיד (להלן: הנוהל התקף), אולם הנוהל מתייחסרק לעבירות מסכנות חיים ובריונות בכביש. נקבע כי העבירות המיוחסות למבקשאינן מצויות ברף החומרה של עבירות מסכנות חיים ובריונות בכביש ולכן הנוהל התקף אינו חל במקרה דנן.

5. ערעור המשיבה לבית המשפט המחוזי -התקבל. בית המשפט המחוזי קבעכי לפי סעיף 8 לנוהל התקף, ניתן לרשום יותר משני דוחות לנהג בגיןעבירות מסכנות חיים ובריונות בכביש; וכלפי סעיף 5 לנוהל התקף, עבירה שיש בה כדי לסכן את הנהג או את משתמשי הדרך היא עבירה מסכנת חיים. צוין כי לפי פסיקת בית משפט זה, שימוש בטלפון בזמן נהיגה ללא דיבורית ונהיגה ללא חגורת בטיחות הן עבירות מסכנות חיים, ומכאן שהשוטר שנתן למבקש את הדוחות פעל בהתאם לנוהל התקף. כןצוין כי המקרים שאליהם המבקש הפנה אינם דומים לעניינו, מאחר שבמסגרתם, ובניגוד למקרה דנן, היו הפרותשל נהלים מצד גורמי האכיפה. מלבד זאת, הודגש כי בקשותהמבקש להארכת מועד להישפט הוגשו בשיהוי ניכר של 4 שנים, ולא הוצגו נימוקים מיוחדים לשיהוי זה.

6. מכאן הבקשה שלפניי. לטענת המבקש, הבקשה מעלה סוגיה משפטית עקרונית בדבר סמכותו של שוטר לרשום לנהג יותר מדוח אחד בגין אותו אירוע. נטען כיהפסיקה בנושא אינה אחידה וכי הוראות החוק מיושמות על ידי שוטרים באופן "סלקטיבי ושרירותי". כמו כן, נטען כי רישום מספר דוחות בגין אותו אירוע מנוגדלתיקון 113 לחוק העונשין, התשל"ז-1977; לתקנות התעבורה;להנחיות מדור תעבורה; ולתכלית שיטת הניקוד על עבירות תעבורה. נוסף על כך, המבקש טוען כיבית המשפט המחוזי שגה בקביעתו כי מדובר בעבירות מסכנות חיים; וכי הדוחות מפרים את סעיף 8(ב) לנוהל התקף, מאחר שלא צוין באף אחד מהם כי לחובת המבקש נרשמו דוחות נוספים. לבסוף, נטען כי רישום מספר דוחות בעניינושל המבקש וחיובו עקב כך בנקודות נוספות, הוא בגדר עיוות דין.

7. דין הבקשה להידחות.רשות ערעור "בגלגול שלישי" תינתן במקרים חריגים בלבד המעוררים סוגיה משפטית עקרונית החורגת מעניינו הפרטי של המבקש, או במקרים בהם עולה חשש לאי-צדק מהותי או עיוות דין (רע"פ 6807/23 עדאוי נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (20.9.2023)). הבקשה שלפניי אינה עומדת באמות מידה אלה, ודי בכך כדי לדחותה.

8. תחילה, בניגוד לנטען, לא מתעוררת בעניינו של המבקש סוגיה משפטית עקרונית. כאמור, בית המשפט המחוזי קבע כי המבקש ביצע עבירות מסכנות חיים, ולכן, לפי סעיף 8 לנוהל התקף, ניתן היה לרשום לחובתו יותר משני דוחות בגין אירוע יחיד. מדובר אפוא ביישוםפרטני של הוראות הנוהל התקף ביחס לעבירות שבהן הואשםהמבקש.

9. זאת ועוד, לא מצאתי ממש בטענות המבקש כי העבירות שביצע אינן מסכנות חיים. בית משפט זה עמד זה מכבר על הסכנותהכרוכות בשימוש בטלפון הנייד בזמן נהיגה ללא דיבורית, כמו גם בנסיעה ללא חגירת חגורת בטיחות,

ועל כך שאלה עלולים להוביל לפציעות ואף לאובדן חיי אדם (ראו: רע"פ 10020/16 בן יוסף נ' מדינת ישראל, פסקה 16 (24.4.2018); רע"פ 589/18 הירש נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (22.1.2018)). בראי זאת, איני סבור כי נפל פגם בקביעתו של בית המשפט המחוזי, לא כל שכן פגם המצדיק התערבות במסגרת "גלגול שלישי".

מלבד האמור, כפי שצוין, הבקשות להארכת מועד להישפט הוגשו בשיהוי כבד של 4 שנים ממועד קבלת הדוחות.בנסיבות אלה, ומשלא הוצג טעם מספק לשיהוי, ודאי שאין מדובר בעיוות דין.

10. אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ט"ז בחשון התשפ"ד (31.10.2023).

שׁוֹפֵט
